

351

UCHWAŁA Nr 243 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1971 r.

w sprawie połączenia Instytutu Antybiotyków i Instytutu Farmaceutycznego w Instytut Przemysłu Farmaceutycznego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Łączy się Instytut Antybiotyków oraz Instytut Farmaceutyczny w Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, zwany dalej „Instytutem”.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m.st. Warszawa.

§ 3. 1. Przedmiotem działania i specjalizacji Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych oraz udział w ich wdrażaniu w zakresie środków leczniczych i związków biologicznie czynnych.

2. Szczegółowy zakres działania Instytutu określa statut nadany przez Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 4. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Przemysłu Chemicznego.

§ 5. Instytut działa według zasad rozrachunku gospodarczego, określonych w uchwale nr 53 Rady Ministrów z dnia

27 kwietnia 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej jednostek badawczych (Monitor Polski Nr 15, poz. 124).

§ 6. Instytut przejmuje majątek oraz prawa i zobowiązania obu łączonych instytutów według stanu na dzień 31 października 1971 r.

§ 7. Pracownicy połączonych instytutów stają się pracownikami Instytutu.

§ 8. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Farmaceutycznego (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1532),
- 2) uchwała nr 301 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1957 r. w sprawie utworzenia Instytutu Antybiotyków w resorcie Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

352

UCHWAŁA Nr 245 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1971 r.

w sprawie wynagrodzenia za udział w posiedzeniu kolegów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń.

Na podstawie art. 20 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu kolegów do spraw wykroczeń przy prezydiach rad narodowych, urzędach i izbach morskich, urzędach górniczych, zwanych dalej „kolegiami”, oraz komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i rad narodowych miast stanowiących powiaty podzielonych na dzielnice, a także przy Ministrze Żeglugi i Prezesie Wyższego Urzędu Górniczego, zwanych dalej „komisjami”, przysługuje przewodniczącemu i członkom składu orzekającego kolegium, przewodniczącemu i członkom składu komisji oraz protokolantom.

2. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu kolegów i komisji wynosi:

- 1) dla przewodniczącego składu — 57 zł,
- 2) dla członków składu i protokolanta — 38 zł.

3. Osoby pozostające w stosunku pracy mogą otrzymać wynagrodzenie tylko za udział w posiedzeniu odbytym poza godzinami ich pracy zawodowej.

§ 2. 1. Odszkodowanie za utracony zarobek wskutek udziału w posiedzeniu może być wypłacone do wysokości 50 zł na żądanie członka składu kolegium i komisji, jeżeli wykáže, że nie pozostaje w stosunku pracy i że wynagro-

dzenie za udział w posiedzeniu nie równoważy utraconego zarobku.

2. Osobie, która otrzymała odszkodowanie za utracony zarobek, nie przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu.

§ 3. Wyhagrodzenie za udział w posiedzeniu i odszkodowanie za utracony zarobek wolne są od podatku.

§ 4. Wydatki przewidziane w uchwale pokrywa się z budżetu rad narodowych oraz innych organów, przy których działają kolegia i komisje.

§ 5. Traci moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1959 r. w sprawie zasad wynagradzania przewodniczącego i członków składu orzekającego oraz protokolanta za udział w posiedzeniach kolegów karno-administracyjnych przy prezydiach rad narodowych (Dz. U. Nr 17, poz. 98),
- 2) uchwała nr 336 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1964 r. w sprawie wynagradzania za udział w posiedzeniach komisji powołanych przez prezydium rad narodowych na podstawie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym (Monitor Polski Nr 76, poz. 352).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

353

UCHWAŁA Nr 249 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 listopada 1971 r.

w sprawie terminu przedawnienia roszczeń o zapłatę kar umownych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umów sprzedaży i umów dostawy oraz umów komisu w obrocie pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 2 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Termin przedawnienia roszczeń o zapłatę kar umownych przewidzianych w ogólnych warunkach umów

wydanych na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umów sprzedaży i umów dostawy oraz umów komisji w obrocie pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej wynosi 6 miesięcy.

§ 2. 1. W stosunkach pomiędzy przedsiębiorstwami handlu zagranicznego a krajowymi sprzedawcami (dostawcami) towarów przeznaczonych na eksport, w wypadku gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy sprzedaży (dostawy) przez sprzedawcę (dostawcę) krajowego powoduje zapłacenie przez przedsiębiorstwo handlu zagranicznego kar umownych kontrahentowi zagranicznemu, przedawnienie roszczeń o zapłatę przez krajowego sprzedawcę (dostawcę) przewidzianych w ogólnych warunkach umów sprzedaży towarów przeznaczonych na eksport kar umownych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy sprzedaży (dostawy) następuje z upływem 6 miesięcy od daty zapłaty kar umownych na rzecz kontrahenta zagranicznego.

2. Termin przedawnienia określony w ust. 1 nie ma zastosowania do roszczeń o zapłatę kar umownych związanych z dostarczeniem towaru wadliwego, co do którego przedsiębiorstwo handlu zagranicznego dokonało odbioru przed jego sprzedażą kontrahentowi zagranicznemu.

§ 3. Przepis § 2 ust. 1 stosuje się również do roszczeń przedsiębiorstw handlu zagranicznego o zapłatę kar umownych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umów komisji związanych z obrotem z zagranicą w stosunkach z jednostkami gospodarki społecznej.

§ 4. Do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie uchwały stosuje się odpowiednio art. XXXV ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks cywilny.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

354

UCHWAŁA Nr 253 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1971 r.

w sprawie uproszczenia działalności naczelnych i centralnych organów administracji.

W celu uproszczenia trybu działania naczelnych i centralnych organów administracji Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 10 ust. 3 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie wzmocnienia kontroli nad zamawianiem i montażem maszyn (Monitor Polski Nr 51, poz. 249) dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu:

„Ministrowie mogą upoważnić dyrektorów zjednoczeń (jednostek równorzędnych) do ustalania tych normatywów dla inwestorów zgrupowanych w zjednoczeniu (jednostce równorzędnej).”

§ 2. W uchwale nr 9 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1967 r. w sprawie obowiązków jednostek gospodarki społecznej w zakresie okresowego sprawdzania oraz właściwego stosowania i wykorzystywania narzędzi pomiarowych (Monitor Polski Nr 9, poz. 47) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwi ministrowie lub upoważnieni przez nich dyrektorzy zjednoczeń określają jednostki, o których mowa w ust. 1, oraz zakres i terminy realizacji zadań tych jednostek, wynikających z niniejszej uchwały.”;

2) w § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ministrowie wymienieni w § 3 ust. 3 lub upoważnieni przez nich dyrektorzy zjednoczeń w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Jakości i Miar ustala zasady opracowywania programów sprawdzania i legalizacji narzędzi pomiarowych stosowanych w zainteresowanych jednostkach oraz zasady ustalania okresów sprawdzania tych narzędzi.”

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

355

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 listopada 1971 r.

w sprawie uchylenia przepisów dotyczących odbywania wstępnego stażu pracy absolwentów szkół w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

Na podstawie § 9 ust. 3 uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1971 r. w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów szkół (Monitor Polski Nr 37, poz. 239) oraz § 29 ust. 2 i § 30 uchwały nr 364 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie zatrudniania młodocianych przez zakłady pracy w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Monitor Polski z 1958 r. Nr 78, poz. 453 i z 1971 r. Nr 37, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się:

1) zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 85, poz. 482 i z 1968 r. Nr 36, poz. 256),

2) zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 września 1958 r. w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów wyższych, średnich i zasadniczych szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych, geologicznych, transportowych oraz innych przedsiębiorstwach usługowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 85, poz. 484 i z 1965 r. Nr 25, poz. 124),

3) zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie zatrudniania młodocianych w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Monitor Polski z 1959 r. Nr 9, poz. 34 i Nr 51, poz. 247),

4) zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 marca 1959 r. w sprawie zatrudniania młodocianych w przedsiębiorstwach przemysłowych